

Asociația Creștină Sabina Wurmbrand
Căsuța Poștală 12, OP 74
București, 062580, România
Email: apel@asociatiacrestinasabinawurmbrand.ro ;
Pagina Web: asociatiacrestinasabinawurmbrand.ro

Late Reverend Richard Wurmbrand with wife, Sabina

Octombrie 2017

“Întocmai cum auzisem spunându-se, așa am văzut în cetatea Domnului oștirilor, în cetatea Dumnezeului nostru: Dumnezeu o va face să dăinuie pe vecie.” (Psalmii 48:8)

Pastorul Richard Wurmbrand a suferit 14 ani în închisorile comuniste din România. Soția sa, Sabina, a fost deasemeni închisă pentru credința sa în Hristos aproape trei ani, în aceleași închisori.

Dintr-o meditație biblică nepublicată a pastorului Richard Wurmbrand: Dumnezeu dezamăgit de noi, copii Săi!

Oricare dintre noi, de-a lungul vieții, ajunge să sufere o dezamăgire amară. Ai încredere într-o persoană care se dovedește nedemnă de încrederea ta. Contezi pe niște bogății și acestea dispar. Iacov din Vechiul Testament a muncit din greu șapte ani pentru a dobândi mâna iubitei lui Rahela doar pentru a afla în ziua nunții că a fost păcălit de socrul său, Laban. După șapte ani de trudă el n-a ajuns s-o îmbrățișeze pe Rahela, ci pe mai puțin frumoasa ei soră, Lea (Genesa 29:25). Am crescut, am învățat, am deprins un meșteșug sau o profesie, doar pentru a afla cât de puțin apreciată este munca pe care o facem. De multe ori putem fi înlocuiți de o mașină. Uneori oameni cu mai puține cunoștințe ne iau locul. Cu costuri mari, am crescut copii nutrirind speranța ascunsă că ne vom putea baza pe ei la bătrânețe. În cel mai bun caz, doar pleacă departe și își văd de viețile lor. În cel mai rău, ne aduc durere. S-ar putea să ne fi dedicat cu totul unui ideal politic, doar pentru a descoperi mai târziu, chiar când acest ideal a triumfat, acesta a fost doar iluzoriu. Câți comuniști s-au sacrificat sincer pentru a construi societatea comunistă ideală, doar pentru ca în final să fie uciși de către proprii lor tovarăși.

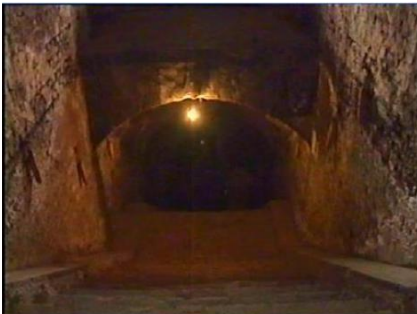
Biblia ne învață că nu suntem singurii care suntem dezamăgiți. Și îngerii sunt dezamăgiți. Domnul Iisus spune, “este bucurie înaintea îngerilor lui Dumnezeu pentru un singur păcătos care se pocăiește” (Luca 15:10.) Cât de mult trebuie să se fi bucurat îngerii când Iuda Iscarioteanul a devenit unul dintre cei doisprezece apostoli. Și ce rău trebuie să le fi părut aflând că l-a trădat pe Fiul lui Dumnezeu. S-ar putea ca îngerii să se fi gândit că Iuda Iscarioteanul, unul dintre cei doisprezece apostoli aleși de Iisus Hristos, are curajul să se ducă la preoții cei mai de seamă, și că le va spune despre Mântuitor, Iisus Hristos. Îngerii s-or fi gândit că un apostol ar fi avut curajul să se ducă și să apere adevărul în fața fariseilor. Îngerii, sau poate chiar tovarășii lui Iuda Iscarioteanul, ceilalți apostoli, poate au crezut că Iuda se dusese special pentru asta la preoții cei mari. Prin comparație, Ilie s-a dus la regele Ahab să-i spună de nelegiuirile sale. Sfântul Ioan Botezătorul l-a acuzat fățiș pe regele Irod și Domnul Iisus i-a numit pe față pe fariseii din templu, “pui de napârci”. Deci acum, unul dintre apostolii lui Iisus, Iuda Iscarioteanul, s-a dus la preoții cei mai de seamă. Nu s-a dus să-L mărturisească pe Hristos ci, să-l trădeze pe Hristos. Îngerii se bucură când un păcătos se căiește și, prin urmare, ce mare trebuie să fie disperarea lor când credinciosul renunță la credință.

Până și Dumnezeu ajunge să fie dezamăgit. Citim în Isaia 1:2 “Ascultați, ceruri, și ia aminte, pământule, căci Domnul vorbește. Am hrănit și am crescut niște copii, dar ei s-au răscolat împotriva Mea.” Isaia scrie mai departe, “Preaiubitul meu avea o vie pe o câmpie foarte mănoasă. I-a săpat pământul, l-a curățat de pietre și a sădit în el vițele cele mai alese. A zidit un turn în mijlocul ei și a săpat și un teasc, apoi trăgea nădejde că are să-i facă struguri buni, dar a făcut struguri sălbatici ”(Isaia 5:1-2) În parabola lucrătorilor tocmiți la vie (Matei 21:33-41), proprietarul viei având de a face cu lucrători nesupuși, ba chiar criminali, și-a trimis propriul fiu pentru a restabili pacea. El și-a spus, “Vor primi cu cinste pe fiul meu.” Parabola continuă, “Dar vierii, când au văzut pe fiul, au zis între ei: "Iată moștenitorul; veniți să-l omorâm și să punem stăpânire pe moștenirea lui. Și au pus mana pe el, l-au scos afară din vie și l-au omorât.”

Fiul lui Dumnezeu a cunoscut întunecarea minții care te cuprinde în momentele de disperare, El strigând, "Dumnezeu Meu, Dumnezeu Meu, pentru ce M-ai părăsit?". Mulți creștini aflați în disperare au strigat la fel, și, cunoscând viața oamenilor din punctul lor de vedere, El devine un preamilostiv Mare Preot, unul care ne înțelege. Când Diavolul ne acuză în fața judecății lui Dumnezeu, Iisus este Mijlocitorul nostru și îi spune Diavolului, "Ai fost vreodată om? Ce știi tu despre om? Eu știu pentru că Eu am fost om." Iar El s-a și înălțat într-un corp de om slăvit. El cunoaște puterea ispitei și cât de greu este să mergi pe calea Domnului. Chiar dacă un om a păcătuit, a făcut greșeli, dacă el are o scânteie de speranță în inima lui și se întoarce către Domnul, Dumnezeu îl va privi cu dragoste. Domnul Nostru descoperă tot ce este frumos în noi și ne face frumoși prin dragostea Lui,

Dumnezeu își ține legământul și îndurarea asupra celor care Îl iubesc. Creștinii cred că nădejdea aceasta “nu înșală, pentru că dragostea lui Dumnezeu a fost turnată în inimile noastre prin Duhul Sfânt care ne-a fost dat.” (Romani 5:5)

Am trăit și am văzut dragostea miraculoasă revărsată în inimile creștinilor. Împreună cu numeroși creștini am îndurat 14 ani în închisorile comuniste românești. Această cruce grea ne-a dat posibilitatea să cunoaștem o dragoste pe care n-am cunoscut-o înainte. Eram în închisoarea comunistă Tirgul-Ocna. În dreapta mea era starețul unei mănăstiri, pe nume Iscu. Fusese atât de bătut și torturat încât se afla pe moarte, agonizând. În stânga era un comunist care torturase deținuții, chiar cel care era cauza morții starețului. Nu este adevărat comuniștii sunt anti-creștini sau antisemiți. Sunt pur și simplu “anti”. Este o “religie a urii”. Ei sunt împotriva tuturor, chiar și a propriilor tovarăși. M-am aflat în aceeași celulă cu ofițerul de poliție secretă care mă interogase pe mine. Tovarășii lui îl bătuseră la tâlpi. Acum, ucigașul preotului, un fost communist, se afla de cealaltă parte. Fusese torturat groaznic încât și el era pe moarte. Starețul era tăcut, fericit, increzător că mergea în ceruri. Ucigașul m-a trezit în timpul nopții și a spus, "Roagă-te pentru mine, ce pot să fac?". Atunci l-am văzut pe preot, în agonie, sprijinit de alți doi, venind încet, cu mare greutate, către cel care îl torturase. L-a mângâiat pe cap și a spus, "Erai tânăr. Nu știai ce faci. Te iert din toată inima, și Iisus este cu siguranță, mai bun decât mine. Dacă eu pot ierta, Iisus poate ierta mai mult decât mine. Doar crede, doar căiește-te." Ucigașul l-a primit pe Domnul Nostru. Preotul a primit spovedania lui și i-a dat iertarea. S-au sărutat unul pe celălalt și au murit în aceeași zi, mergând mână în mână la ceruri. Scriitorul Psalmului exclamă: “**Întocmai cum auzisem spunându-se, așa am văzut,**” deci nici o dezamăgire. Apostolul Ioan scrie: “Toate lucrurile au fost făcute prin El.” (Ioan 1:3) Înainte de a fi ucis cu pietre, Sfântul Ștefan “plin de Duhul Sfânt, și-a pironit ochii spre cer, a văzut slava lui Dumnezeu, și pe Iisus stând în picioare la dreapta lui Dumnezeu” Ștefan a rostit ultimele lui cuvinte despre cei ce-l torturau, “Doamne, nu le ține în seamă păcatul acesta!” (Faptele Apostolilor 7:55-60). În dezamăgirile noastre, precum creștinii persecutați suntem încurajați să luptăm pentru a intra în Orașul Dumnezeului nostru, Regatul Ceresc. Întocmai cum auzisem spunându-se, așa vom vedea.

Închisoarea comunistă Jilava.
Intrarea spre celulele subterane.

Celulă de închisoare cu paturi suprapuse,, fără saltele, pe care deținuții erau obligați să doarmă. Soba, doar de decor, niciodată încălzită în zilele geroase de iarnă

Poză a pastorului Richard Wurmband
în timpul detenției la Jilava.

Darurile voastre ne-au permis să ajutăm financiar orfelinatul Agape din Pașcani, România, un orfelinat fondat de părinții mei, Richard și Sabina Wurmbrand; Liceul Richard Wurmbrand în Iași, România și mulți creștini vârstnici (între 70 și 100 ani), care au petrecut ani în închisorile comuniste din Europa de Est datorită mărturiei lor creștine. Unii dintre ei au fost ținuti în celule comune împreună cu părinții mei. Următoarele fotografii spun tot. Mulțumim pentru rugăciunile și cadourile voastre. Mihai Wurmbrand.

“Religia curată și neîntinată înaintea lui Dumnezeu, Tatăl nostru, este să cercetăm pe orfani și pe văduve în necazurile lor și să ne păstrăm neîntinați de lume.” (Epistola Apostolului Iacob 1:27)

Creștini ajutați cu darurile voastre!

Familia Victor Filipșin

Fratele Filipșin scrie; "M-am născut în 1939 într-un sat numit Zavali, regiunea Khmelnytsky în Ucraina, Uniunea Sovietică. Deși părinții mei erau creștini, am devenit creștin abia la vârsta de 25 ani în anul 1964 când m-am căsătorit. Avem opt copii, patru fete și patru băieți. În 1977 ne-am mutat în orașul Khotyn, regiunea Chernivtsi, deasemeni în partea ucrainiană a Uniunii Sovietice. Noi, împreună cu un număr de alte familii am format o biserică ilegală, ținând adunările în diferite case. Nu aveam formal un pastor. Autoritățile comuniste nu au stat indiferente la mărturisirea noastră creștină. Poliția comunistă a început persecuția noastră. Unul dintre frații noștri creștini a fost condamnat la 2½ ani de închisoare comunistă deoarece KGB-ul considera mărturisirea noastră creștină o defăimare a statului sovietic. Frecvent poliția aresta pe mulți dintre noi, ne amenda și câteodată ne închidea pe termen scurt fără o condamnare formală. Astfel, și eu am fost arestat de două ori și amendat cu 50 de ruble (aproximativ o treime din salariul lunar). Într-o dimineață din 1982 poliția comunistă a descins acasă la mine și au confiscat toată literatura creștină care o aveam depozitată. După două luni de interogatorii, am fost condamnat la doi ani de închisoare pentru insubordonare față de autoritățile comuniste. Soția mea a rămas să aibă grijă singură de cinci copii minori. Chiar închis fiind, soția mea a continuat să fie amendată continuu. Creștinii din biserică noastră ilegală au reușit să îi fie de ajutor. Când eram închis am avut mari probleme cu paznicii închisorii. Evitam cursurile de îndoctrinare comunistă și am refuzat să lucrez duminicile. În anii 80 era ceva uzual pentru autoritățile comuniste sovietice să adauge încă 2-3 ani la sentințele existente. Cu toate că autoritățile mă amenințau constant, am fost eliberat în 1984, fără a fi făcut totuși compromisuri. După căderea comunismului, în 1995, am fost numit pastorul bisericii locale în care sunt activ și în ziua de azi. Mulțumirile mele, Domnului."

Creștini ajutați cu darurile voastre!

Creștină Amenințată cu Inchiderea într-un Azil de Nebuni

Pace! Numele meu este Panfilova Alevtina Alexeevna și m-am născut în 1936. Mama mea era creștină și m-a crescut conform Cuvântului lui Dumnezeu. Ea m-a învățat să-l iubesc pe Dumnezeu. Tatăl meu ne-a părăsit când aveam doar 9 ani. Mama a fost o creștină foarte activă. Ea se îngrijea de orfani, văduve și vizita în special persoane aflate pe patul de moarte. Ea îi îndemna să facă pace cu Dumnezeu și să devină credincioși.

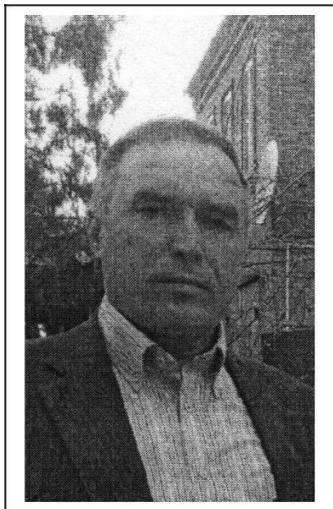
Adunarea noastră era ilegală. Deoarece mama participa la multe astfel de adunări se afla permanent sub supravegherea KGB-ului și amenințată cu închisoarea. M-am rugat foarte tare să nu ajung orfană și să nu fie arestată și într-adevăr ea nu a fost închisă niciodată. Am fost botezată la 18 ani. Eram cel de-al 10-lea copil al familiei noastre. Din nefericire toți ceilalți frați ai mei sunt acum morți.

În 1961, când aveam 25 ani, o mare renaștere creștină a avut loc în Uniunea Sovietică. Aceasta a adus cu ea o persecuție mult mai intensă din partea autorităților comuniste. Biserica noastră ilegală mi-a încredințat călăuzirea copiilor, ceea ce am făcut pe timpul zilei. Noaptea participam la tipărirea și răspândirea publicației ilegale Chrestianin (Creștinul) care conțineau informații despre mulți creștini care fuseseră arestați. Mi-am pus la dispoziție casa pentru astfel de activități creștine ilegale astfel că publicația de mai sus a putut fi reproducută în mod clandestin în casa noastră. (Un studiu a arătat că, dacă ar fi fost adunate doar sentințele baptiștilor închiși în Uniunea Sovietică, totalul ar fi de peste 5.000 ani de închisoare – NT.) Pe 27 Mai 1983 am fost arestată și ulterior condamnată la 2 ½ ani de muncă forțată în orașul Odessa, Republica Sovietică Ucraina. Îi mulțumesc Domnului că am fost găsită vrednică de a suferi pentru El. KGB-ul a încercat să mă amenințe cu internarea într-o secție de psihiatrie. Asta era foarte periculos pentru că cei care erau internați la psihiatrie nu primeau dreptul la vizite și puteau rămâne închiși acolo pe viață. Fiind examinată de câțiva doctori, am început să mă rog intens cu voce tare. Dumnezeu m-a întărit. În timp ce se decidea ce să facă cu mine, procurorul a cedat, "lăsați-o să se roage" și a plecat brusc din spital. Am simțit o pace perfectă. Doctorii sovietici m-au lăsat să plec.

Iar acum vă mulțumesc pentru ajutor. Dumnezeu să vă răsplătească. Cu bucurie vă aștept ca oaspeți dacă mă veți vizita.

Creștini ajutați cu darurile voastre!

5½ ani de închisoare comunistă pentru răspândirea Cuvântului lui Dumnezeu!

Fratele Victor Peredereev scrie: Vă salut dorindu-vă pacea Domnului nostru Iisus Hristos și mă rog ca binecuvântările lui Dumnezeu să se reverse asupra voastră, a tuturor. Urmează o scurtă mărturie a suferințelor mele sub regimul communist din Uniunea Sovietică. M-am născut în 1958 într-o familie de creștini baptiști. Tatăl meu, care a fost pastor Baptist, a fost închis de două ori de către comuniști. Mi-am mărturisit public credința și am fost botezat la doar 15 ani. În 1977 când am fost recrutat în armata comunistă sovietică mi s-a cerut să depun jurământ către statul ateu. Fiind creștin, am refuzat și ca urmare am fost condamnat la trei ani de închisoare. După acești trei ani de închisoare sovietică, după eliberare, în 1980, m-am implicat și mai mult în viața bisericii subterane. Ca rezultat am fost arestat din nou în 1982, împreună cu alți doi frați. Transportam clandestin literatură creștină pentru a fi distribuită în diverse biserici. Am fost condamnat din nou la 2 ½ ani de închisoare. Am fost închis într-o închisoare de maximă securitate. M-am căsătorit în 1992, după ce am fost eliberat. Soția mea a fost la fel de activă ca și mine în biserica ilegală tipărind și răspândind literatură creștină. Acum, după comunism, sunt pastor în biserica noastră. Rămân recunoscător lui Dumnezeu pentru toate binecuvântările din viața mea. Cu multă dragoste creștină, fratele vostru Peredereev.

Datorită legilor fiscale din România ajutorul trebuie trimis prin organizația non-profit locală Asociația Creștină Sabina Wurmband. S-au distribuit lunar ajutoare multor creștini și familiilor lor, aceștia având peste 70 de ani, majoritatea lor având în jur de 90. Au suferit persecuții sub comunism în Europa de Est. Toți au îndurat mulți ani de închisoare.

Creștini ajutați cu darurile voastre Creștini considerați criminali periculoși

Fratele Lacatoș Pavel a scris: "Adu-ți aminte de tot drumul pe care te-a călăuzit Domnul Dumnezeuul tău." (Deuteronomul 8:2)

"Multă dragoste iubiți frați și surori. Sunt recunoscător Domnului pentru modul neobișnuit în care m-a călăuzit, până în ziua de azi. La sfârșitul anului 1980, KGB-ul a făcut o percheziție amănunțită unde locuiam împreună cu familia. Toată literatura noastră creștină a fost confiscată. Am fost adus în fața unui judecător în ianuarie 1981 și am primit o sentință de 3 ani de închisoare în baza Articolului 187 din Codul Penal Sovietic (mărturisirea credinței era considerată o defăimare a statului sovietic). Am petrecut acești trei ani de închisoare în partea ucrainiană a Uniunii Sovietice. Am fost eliberat în 1984. Noi, cei condamnați pe baza Articolului 187 din Codul Penal Sovietic, eram considerați cei mai periculoși criminali. Eram supuși la munci foarte grele. Cu greu aveam ce mânca. Dumnezeu m-a susținut în acești trei ani. În familia noastră avem șase copii.

Creștini ajutați cu darurile voastre Pensie lunară de doar 200 ron

Fratele Iurii Meșco scrie: "Dragi frați și surori vă salut în pace. Familia noastră locuiește în regiunea carpatică a Ucrainei și avem cinci copii și șapte nepoți. Pe timpul comunismului am fost persecutați pentru lucrarea Domnului. Serviciul nostru creștin era considerat ilegal pentru că țineam adunări ilegale în casele noastre. Deși am cerut, autoritățile comuniste pur și simplu ne refuzau construcția vreunei biserici. În 1982, am invitat întreaga biserică să țină serviciul în casa noastră. Era pentru prima dată când mi-am folosit casa și am fost astfel prompt arestat de KGB-ul sovietic și condamnat la 2½ ani de muncă grea. După executarea pedepsei, am continuat netulburat să folosesc casa noastră pentru astfel de întâlniri ilegale ale bisericii. După căderea comunismului în Rusia, biserica noastră a ajuns la 150 suflete. Dumnezeu s-a dovedit fidel în promisiunea Sa: "porțile locuinței morților nu vor birui Biserica Mea." (Matei 16:18) Acum sunt pensionar, având o pensie de sub 200 ron lunar. Îi rămân recunoscător lui Dumnezeu pentru tot ce a făcut în viața mea. Cu multă dragoste, fratele vostru Iurii Meșco.

Asociația Creștină Sabina Wurmband :
Căsuța Poștală 12, OP 74 București,
062580, România
Email: apel@asociatiacrestinasabinawurmband.ro ;
Pagina Web: asociatiacrestinasabinawurmband.ro

Asociația Creștină Sabina Wurmband este o asociație non-profit definitivă prin hotărârea Judecătoriei Sectorului 6 din 11.12.2015 în dosarul numărul 108 din 11.12.2015

**Creștini ajutați cu darurile voastre
Să mergi cu Domnul e minunat,
chiar și aflat în închisoare!**

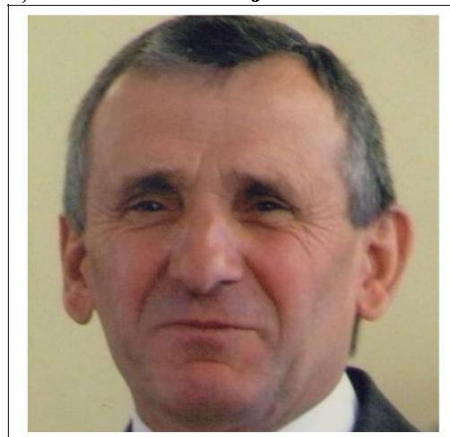
Fratele Petru Vasile Ursul

Fratele Ursul scrie: "M-am născut într-o familie de creștini bapțiști în regiunea Chernivtsi din Republica Socialistă Sovietică Ucraina, Uniunea Sovietică. Am primit o educație bună de la părinții mei. Din copilărie am fost învățați să-L iubim pe Domnul.

Mi-am mărturisit public credința și am fost botezat în 1972. În același timp m-am implicat activ în viața bisericii. Era o biserică nerecunoscută de autoritățile comuniste. Orice activitate creștină în biserică era interzisă de către guvernul comunist. În ciuda acestei situații, în 1979 am fost ordonat pastor al bisericii. KGB-ul ne aresta des fără vreo acuzație formală și ne ținea închiși până la 15 zile. Odată am fost închis două luni. În 1981, am fost condamnat la doi ani de închisoare. Mi-am ispășit pedeapsa în regiunea Rovno, Ucraina. Activitatea mea creștină a fost considerată sub incidența Articolelor 138 și 187 ale Codului Penal Sovietic, defăimarea statului sovietic. Am făcut muncă grea într-o mină de granit. Era o muncă extreme de dificilă și periculoasă. Autoritățile comuniste ale închisorii ne batjocoreau pe noi creștinii fără încetare. Am fost eliberat în 1981 dar am continuat să fiu hărțuit de KGB-ul sovietic și am fost amendat de multe ori. Îi mulțumesc Domnului că m-a întărit să-I rămân credincios. Fiecare amendă reprezenta o treime din salariul meu lunar.

De la căderea comunismului mi-am continuat activitatea de pastor al bisericii. Familia noastră este compusă din 8 copii și 24 nepoți. Mărturia vieții mele este: o viață în care mergem alături de Domnul este minunată.

**Creștini ajutați cu darurile voastre
Comuniștii arestează dirijorul unui cor creștin**

Fratele Nikolai Rusnak

El scrie: "Dragi frați și surori: Îi mulțumesc lui Dumnezeu că nu ne-ați uitat. M-am născut în 1954.

Mi-am mărturisit public credința, mi-am dedicat viața Domnului și am fost botezat la 20 ani. M-am implicat profund în activitatea tinerilor din biserica locală. Am organizat studii biblice, coruri și școli de duminică.

Eram o biserică ilegală. Nu am permis autorităților comuniste să se amestece în activitățile noastre creștine. Ca rezultat KGB-ul mi-a percheziționat casa în 1981 și au confiscat toată literatura creștină. După această percheziție am fost arestat. După câteva luni de interogatorii am fost condamnat la o pedeapsa de 3 ani de închisoare. (Autoritățile comuniste considerau inmurile creștine, și chiar Biblia, defăimătoare pentru statul sovietic - NT.)

Mi se oferea în mod constant "momeala" de a mă alătura "bisericii" recunoscute oficial pentru a fi eliberat (o stratagemă de propagandă comunistă - NT.)

Am refuzat cu hotărâre rămânând închis în Ucraina. Îi mulțumesc Domnului că m-a călăuzit în toți acești ani ai vieții. El ne-a dăruit o familie frumoasă. Avem patru copii. Toți sunt membri ai bisericii noastre. Dragostea Domnului să fie asupra voastră, a tuturor. Cu multă dragoste, familia Rusnak."